

ति । आवेष्टयति । वज्रोवै रथः । वज्रेणैव दिशाऽभि-
जयति ॥ १ ॥

वाजिनाऽसाम् गायते । अन्नं वै वाजः । अन्नमेवा-
वरुन्धे । वाचोवर्षं देवेभ्योऽपाक्रामत् । तद्वनस्पतीन् प्रा-
विशत् । सैषा वाग्वनस्पतिषु वदति । या दुन्दुभौ । त-
स्मादुन्दुभिः सर्वावाचोऽतिवदति । दुन्दुभीन्त्समाघ्न-
न्ति । परमा वाण्वा वाक् ॥ २ ॥

या दुन्दुभौ । परमयैव वाचावरां वाचमवरुन्धे ।
अथो वाचएव वर्षं यजमानोऽवरुन्धे । इन्द्राय वाचं वद-
तेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजमजयिदित्याह । एष वाएत-
र्होन्द्रः । योयजते । यजमानएव वाजमुज्जयति । सप्त-
दशप्रव्याधानाजिं धावन्ति । सप्तदशऽस्तोत्रं भवति ।
सप्तदश सप्तदश दीयन्ते ॥ ३ ॥

सप्तदशः पूजापतिः । पूजापतेराप्त्यै । अर्वांसि सप्ति-
रसि वाज्यसीत्याह । अग्निर्वा अर्वा । वायुः सप्तिः ।
आदित्यो वाजी । एताभिरेवासमै देवताभिर्देवरथं यु-
नक्ति । पृष्टिवाहिनं युनक्ति । पृष्टिवाही वै देवरथः । दे-
वरथमेवासमै युनक्ति ॥ ४ ॥

वाजिनोवाजं धावत काष्ठां गच्छतेत्याह । सुवर्गोवै